

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/47/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114222102
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114222102.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci navrhovateľky C. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, XXX XX C. C., právne zastúpenej Mgr. Alenou Gregorovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Horná 54, 974 01 Banská Bystrica, proti odporcovi PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému - Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o zaplatenie sumy 1.055,20 Eur s príslušenstvom, o návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, na základe odvolania odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/198/2014-70 zo dňa 26. 11. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy navrhovateľky na základe Dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom dňa 29. 06. 2012, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej (prvý výrok), **p o t v r d z u j e**.

Odvolanie odporcu voči výroku, ktorým zamestnávateľovi navrhovateľky uložil povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy navrhovateľky (druhý výrok) **o d m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“, resp. „prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 26. 11. 2015 vyhovel návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia a odporcovi uložil povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy navrhovateľky na základe Dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 29. 06. 2012 medzi navrhovateľkou a odporcom, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej (prvý výrok). Zamestnávateľovi navrhovateľky - Z. C. C., U. XX, XXX XX C. C., uložil povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy navrhovateľky v prospech odporcu na základe Dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29. 06. 2012 uzatvorenej medzi navrhovateľkou a odporcom, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej (druhý výrok).

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd v prvom rade konštatoval, že navrhovateľka sa návrhom vo veci samej zo dňa 13. 10. 2014 domáhala voči odporcovi, aby súd určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi ňou a odporcom dňa 29. 06. 2012, je neplatný právny úkon a ďalej sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 450,84 Eur s príslušenstvom. Podaním doručeným okresnému súdu dňa 28. 10. 2015 zobrala navrhovateľka návrh v časti o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu - Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 29. 06. 2012 späť a v tejto časti žiadala konanie zastaviť. Zároveň rozšírila žalobný návrh v časti vydania bezdôvodného obohatenia a žiadala, aby súd zaviazal odporcu uhradiť jej sumu 1.055,20 Eur s príslušenstvom. Dôvodom rozšírenia žalobného návrhu bola skutočnosť, že po podaní návrhu na súd odporca požiadal jej zamestnávateľa o výkon zrážok z jej mzdy, čím sa zvýšila suma, ktorú odporcovi uhradila (požičaná suma 719,42 Eur, splatené 1.774,62 Eur, rozdiel 1.055,20 Eur). O týchto procesných návrhoch navrhovateľky rozhodol okresný súd uznesením č. k. 7C/198/2014-68 zo dňa 26. 11. 2015.

V priebehu konania vo veci samej podala navrhovateľka návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky z jej mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 29. 06. 2012 medzi ňou a odporcom, do právoplatného skončenia vo veci samej. Ďalej sa domáhala, aby predbežným opatrením súd uložil jej zamestnávateľovi - Z. C. C. zdržať sa výkonu zrážok z jej mzdy v prospech odporcu, na základe predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy do právoplatného skončenia veci samej. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľka odôvodnila tým, že s odporcom uzavrela dňa 29. 06. 2012 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o revolvingovom úvere“), ktorej súčasťou je aj Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „dohoda o zrážkach zo mzdy“). Má za to, že zmluva o revolvingovom úvere je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko neobsahuje zákonné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe uvedenej zmluvy jej boli poskytnuté finančné prostriedky spolu vo výške 719,42 Eur, pričom odporcovi k septembru 2015 uhradila spolu sumu 1.774,62 Eur. Odporca od novembra 2014 vykonáva na základe dohody o zrážkach zo mzdy zrážky z jej mzdy, pričom ona tvrdí, že istinu úveru splatila a zvyšok uhrádzaných peňažných prostriedkov si odporca započítava na pochybné príslušenstvo k úveru. Dohodu o zrážkach zo mzdy považuje za neprijateľnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ktorej sa musela podriať pri uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere. Vydanie predbežného opatrenia je výlučným prostriedkom na zabránenie výkonu zrážok z jej mzdy. Nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy je, podľa jej názoru, osvedčené tým, že z jej mzdy na žiadosť odporcu na základe dohody o zrážkach zo mzdy zamestnávateľ vykonáva zrážky a odporca môže neobmedzene vymáhať dlh od nej na podklade zmluvného vzťahu, ktorého obsah je spochybnený (úver je bezúročný a bez poplatkov). Do rozhodnutia okresného súdu o tom, či bola zmluva o úvere a v nadväznosti na to aj dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá platne, je podľa jej názoru nevyhnutné upraviť pomery účastníkov a zamedziť vykonávaniu zrážok zo mzdy.

Okresný súd ďalej v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že z predložených listín mal preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 29. 06. 2012 uzavretá zmluva o revolvingovom úvere. Ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), pričom predmetná zmluva sa považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Skúmanie zmluvy o revolvingovom úvere z hľadiska jej obsahu, náležitostí a platnosti bude predmetom nasledujúceho konania a dokazovania vo veci samej ako predbežnej otázky pri rozhodnutí o návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Okresný súd taktiež uviedol, že do podania návrhu na nariadenie predbežného opatrenia na súd, t. j. do 28. 10. 2015 navrhovateľka podľa predložených listín uhradila odporcovi sumu 1.774,62 Eur, z toho sumu 1.170,26 Eur v mesačných splátkach do 03. 10. 2014 a sumu 604,36 Eur na základe zrážok zo mzdy vykonávaných jej zamestnávateľom v období od novembra 2014 do septembra 2015, pričom zrážky zo mzdy sú jej vykonávané aj naďalej. Zmyslom navrhovateľkou navrhovaného predbežného opatrenia je zabrániť do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, dočasnému výkonu práva z uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy.

Následne okresný súd uviedol, že „dospel k záveru, že navrhovateľka dostatočne osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, t.j. zmluvy o revolvingovom úvere a v súvislosti so zabezpečením úveru aj uzatvorenie dohody o zrážkach z jej mzdy.“ Poukázal na to, že „súdna prax dospela k záveru, že predbežným opatrením môže súd uložiť platiteľovi mzdy povinnosť nevykonávať zrážky zo mzdy podľa dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej medzi účastníkmi konania, keď dôvodom môže byť nezvyšovanie prípadného preplatku nedôvodne vykonávaných zrážok (R 47/1974) a podľa názoru súdu z rovnakého dôvodu možno takýto zákaz uložiť aj veriteľovi ako oprávnenému z dohody o zrážkach zo mzdy (viď napr. uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/601/2015 zo dňa 29. 07. 2015).“

„Potreba rýchlej a dočasnej úpravy pomerov je daná samotnou skutočnosťou, že zo mzdy navrhovateľky sú na základe žiadosti odporcu adresovanej jej zamestnávateľovi po začatí predmetného súdneho konania, vykonávané zrážky, pričom čerpala sumu 719,42 Eur a doposiaľ už uhradila 1.774,62 Eur. V prípade, že by súd vo veci samej dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho by navrhovateľka už splatila čerpané finančné prostriedky, iba by sa vykonávanými zrážkami zvyšovalo bezdôvodné obohatenie odporcu. Navrhovateľka by tak do rozhodnutia vo veci samej v dôsledku výkonu zrážok zo mzdy musela zmeniť návrh. Za daných okolností je neprípustné, aby zrážky zo mzdy navrhovateľky boli vykonávané bez akejkoľvek súdnej kontroly a taktiež je preukázané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.“

Okrem toho okresný súd poukázal na akcesorickú povahu zabezpečovacieho inštitútu - dohody o zrážkach zo mzdy.

Zároveň okresný súd uviedol, že prihladol i „na skutočnosť, že v zmysle § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, sa podľa aktuálneho znenia zakazuje zabezpečenie uspokojenia pohľadávky dohodou o zrážkach zo mzdy a hoci uvedené ustanovenie nebolo platné a účinné v čase uzatvorenia zmluvy, vyjadruje vôľu zákonodarcu poskytnúť spotrebiteľom ochranu voči súdom nekontrolovaným výkonom zrážok zo mzdy a iných príjmov.“ Pozastavenie vykonávania zrážok zo mzdy (do právoplatného skončenia konania vo veci samej) nezasiahne do práv odporcu v takej miere, ako by v tomto prípade vykonávanie zrážok zo mzdy postihlo navrhovateľku.

Z uvedených dôvodov návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel, „nakoľko dospel k záveru, že vo veci sú dané skutkové a právne dôvody na jeho nariadenie.“

V závere odôvodnenia okresný súd konštatoval, že podľa ustanovenie § 145 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozhodne o trovách predbežného opatrenia v rozhodnutí vo veci samej.

Proti uzneseniu okresného súdu o nariadení predbežného opatrenia podal odporca (prostredníctvom právnej zástupkyne) v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd z dôvodov uvedených v ustanovení § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ustanovením § 221 ods. 1 písm. f) a písm. h) Občianskeho súdneho poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení odvolania uviedol, že „dôvody pre nariadenie predbežného opatrenia objektívne neexistujú a neboli ani osvedčené. V návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nebola žiadnym spôsobom osvedčená ani bezprostredne hroziaca ujma na strane navrhovateľky (vykonávanie zrážok zo mzdy je predsa vo výške splátky, ku ktorej sa navrhovateľka zaviazala) a ani nevyhnutnosť predbežnej ochrany.“ V súvislosti s odôvodnením rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 257/2010. V súvislosti s odôvodnením napadnutého rozhodnutia uviedol, že „ak súd dospel k tomu, navrhovateľka svoj nárok osvedčila, mal uviesť obsah skutočností, ktoré osvedčenie preukazujú. Ak podľa súdu bola osvedčená aj potreba naliehavosti riešenia situácie a nebezpečenstvo hroziacej ujmy, rovnako mal uviesť, v čom je naliehavá potreba úpravy vzťahu medzi účastníkmi a v čom spočíva nebezpečenstvo hroziacej ujmy pre navrhovateľku. Už len samotné pojmy „naliehavá potreba“ a „nebezpečenstvo hroziacej ujmy“ si vzhľadom na svoj obsah vyžadujú ich konkrétne zdôvodnenie. Navyše za situácie, kedy z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nevyplývajú žiadne skutočnosti, z ktorých by naliehavá potreba a nebezpečenstvo hroziacej ujmy vyplývali.“ Poukázal i na to, že „zrážky zo mzdy navrhovateľky sa vykonávali dlhšiu dobu, teda nedošlo k takej zmene vzájomných vzťahov, ktorá by si vyžadovala naliehavý a bezprostredný zásah v podobe predbežného opatrenia.“

V súvislosti s tým, že okresný súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal i na aktuálne znenie ustanovenia § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. a na to, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je v rozpore s daným ustanovením, uviedol, že ide o porušenie zákazu retroaktívnej aplikácie uvedeného ustanovenia, o porušenie princípu právneho štátu a tiež o rozpor s ustálenou rozhodovacou činnosťou aj vrcholnej súdnej inštitúcie (viď rozhodnutie R 54/2010).

Navrhovateľka a zamestnávateľ navrhovateľky sa k odvolaniu odporcu nevyjadrili.

Na základe podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), vec prejednal v medziach daných odvolaním, v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu v prvom výroku podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil, a odvolanie odporcu ohľadne druhého výroku podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odmietol z nasledovných dôvodov:

Z obsahu spisu vyplýva, že v tomto prípade sa jedná o predbežné opatrenie, ktorého nariadenia sa navrhovateľka domáha v priebehu konania vo veci samej, predmetom ktorého (v aktuálnom stave) je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ku ktorému malo dôjsť na základe navrhovateľkou namietanej zmluvy o revolvingovom úvere a dohody o zrážkach zo mzdy.

Podľa ustanovenia § 102 ods. 1, prvá veta O.s.p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa ustanovenia § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečo sa zdržal, alebo niečo znášal.

Podľa ustanovenia § 76 ods. 2 O.s.p., predbežným opatrením možno nariadiť povinnosť niekomu inému než účastníkovi len vtedy, ak to možno od neho spravodlivo žiadať.

Zo zákonnej úpravy predbežného opatrenia vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo) ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou predbežného opatrenia nemusí byť nepochybné preukázaný, musí však byť osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy predbežného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť dôvodnosť a nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom tieto musia byť takého charakteru, že ak by k dočasnej úprave pomerov nedošlo, mohlo by dôjsť k nezvratiteľnému následku, alebo k stavu, ktorý by bol zvrátený len s neprimeraným úsilím a nákladmi, resp. s veľkými obtiažami.

Pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia je súd viazaný návrhom účastníka, pričom by však mal starostlivo zvážiť najmä rozsah navrhovaných obmedzení. Povinnosť zdržať sa disponovania s vecami alebo subjektívnymi právami (oprávneniami) uloží vždy len takým spôsobom, aby neprimerane nenarušil hospodárske funkcie účastníka, voči ktorému predbežné opatrenie smeruje. Nariadenie predbežného opatrenia je spravidla spojené so zásahom do vlastníckeho práva, pričom podľa článku 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky je možné vlastnícke právo obmedziť iba v nevyhnutnej miere. Nariadenie predbežného opatrenia môže byť aj zásahom do práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť (článok 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Z týchto dôvodov je vždy potrebné posúdiť, či uložením navrhovaných obmedzení nedochádza k zásahu do uvedených základných práv nad nevyhnutnú mieru a či uloženie obmedzení sleduje legitímny cieľ (účel).

V prejednávanej veci odvolací súd v prvom rade skúmal dôvodnosť (skutkový a právny základ) predmetného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Z obsahu spisu je nesporné, že účelom návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia bolo dočasne zamedziť realizácii zrážok z jej mzdy, ktoré vykonáva jej zamestnávateľ - Z. C. C., U. XX, XXX XX . C. C.. Tento účel vyplýva z jej dôvodnej obavy, aby v dôsledku ďalšej realizácie zrážok z jej mzdy nedošlo k zhoršeniu jej faktického postavenia (k zvýšeniu eventuálneho preplatku vykonávaných zrážok, ktoré sa môžu v konaní vo veci samej ukázať ako nedôvodné, čo by na jej strane spôsobilo finančnú ujmu). V aktuálnej dobe neprináleží odvolaciemu súdu posudzovať, do akej miery môže byť navrhovateľka v konaní vo veci samej úspešná. Ak však v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia i v návrhu vo veci samej spochybňuje nie len predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy, ale i aktuálnu výšku, resp. spornosť samotného hlavného záväzku, ktorý má táto dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečovať, potom podľa názoru odvolacieho súdu je dôvodné návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia vyhovieť a do doby, pokiaľ v konaní vo veci samej nebude (prejudiciálne) právoplatne vyriešená otázka platnosti namietanej dohody o zrážkach zo mzdy, dočasne upraviť pomeru účastníkov konania. V opačnom prípade by navrhovateľke (ktorá má postavenie spotrebiteľa, teda slabšieho subjektu právneho vzťahu) mohla vzniknúť majetková ujma (škoda), ktorá by z hľadiska ochrany jej subjektívnych práv mala na ňu omnoho väčší dopad, v porovnaní s dopadom na odporcu (ako silnejšej strany právneho vzťahu) v prípade dočasného pozastavenia zrážok zo mzdy.

Odvolací súd konštatuje, že nariadený rozsah predbežného opatrenia je primeraný vyššie uvedenému sledovanému legitímnemu účelu. Nariadením tohto predbežného opatrenia nevznikne odporcovi žiadna zásadná ujma a žiadna ujma nevznikne ani tretej osobe - zamestnávateľovi navrhovateľky. Ide o dočasnú úpravu pomerov, ktorá bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

V súvislosti s argumentmi odporcu uvedenými v odvolaní odvolací súd uvádza, že (s poukazom na vyššie uvedené) sa nestotožňuje s jeho názorom, že dôvody pre nariadenie predbežného opatrenia objektívne neexistujú a neboli ani osvedčené. Rovnako sa odvolací súd nestotožňuje s jeho tvrdením, že v odôvodnení rozhodnutia okresného súdu absentuje zdôvodnenie naliehavosti a opodstatnenosti nariadeného predbežného opatrenia. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je v tomto smere dostatočne konkrétne, jasné a presvedčivé a to nielen pre právnickú, ale i pre laickú verejnosť. Pokiaľ okresný súd v závere odôvodnenia rozhodnutia uviedol, že prihliadol i „na skutočnosť, že v zmysle § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, sa podľa aktuálneho znenia zakazuje zabezpečenie uspokojenia pohľadávky dohodou o zrážkach zo mzdy a hoci uvedené ustanovenie

nebolo platné a účinné v čase uzatvorenia zmluvy, vyjadruje vôľu zákonodarcu poskytnúť spotrebiteľom ochranu voči súdom nekontrolovaným výkonom zrážok zo mzdy a iných príjmov“, tak v tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že okresný súd tu poukázal len na vývoj právnej úpravy tohto zabezpečovacieho inštitútu v spotrebiteľských právnych vzťahoch. Z citovanej pasáže odôvodnenia vnímanej v celkovom kontexte celého odôvodnenia v žiadnom prípade nemožno vyvodiť, že by rozhodnutie okresného súdu bolo založené na uvedenom ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z.

Keďže druhým výrokom uznesenia bola uložená povinnosť tretej osobe - Z. C. C., U. XX, XXX XX C. C. (zamestnávateľovi navrhovateľky) a nie odporcovi a zamestnávateľ navrhovateľky nepodal proti druhému výroku uznesenia odvolanie, odvolací súd odvolanie odporcu voči druhému výroku uznesenia o nariadení predbežného opatrenia podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. odmietol, pretože vo vzťahu k tomuto výroku bolo podané osobou, ktorá na odvolanie nebola oprávnená.

Odvolací súd konštatuje, že predbežné opatrenie patrí k zabezpečovacím inštitútom civilného procesu, ktoré predpokladajú ďalší procesný postup, preto sa o náhrade trov odvolacieho konania spojených s týmto procesným inštitútom rozhoduje až v rámci rozhodnutia vo veci samej, čo vyplýva aj z výkladu ustanovenia § 145 O. s. p. Z uvedeného dôvodu nebolo o trovách odvolacieho konania rozhodnuté.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.